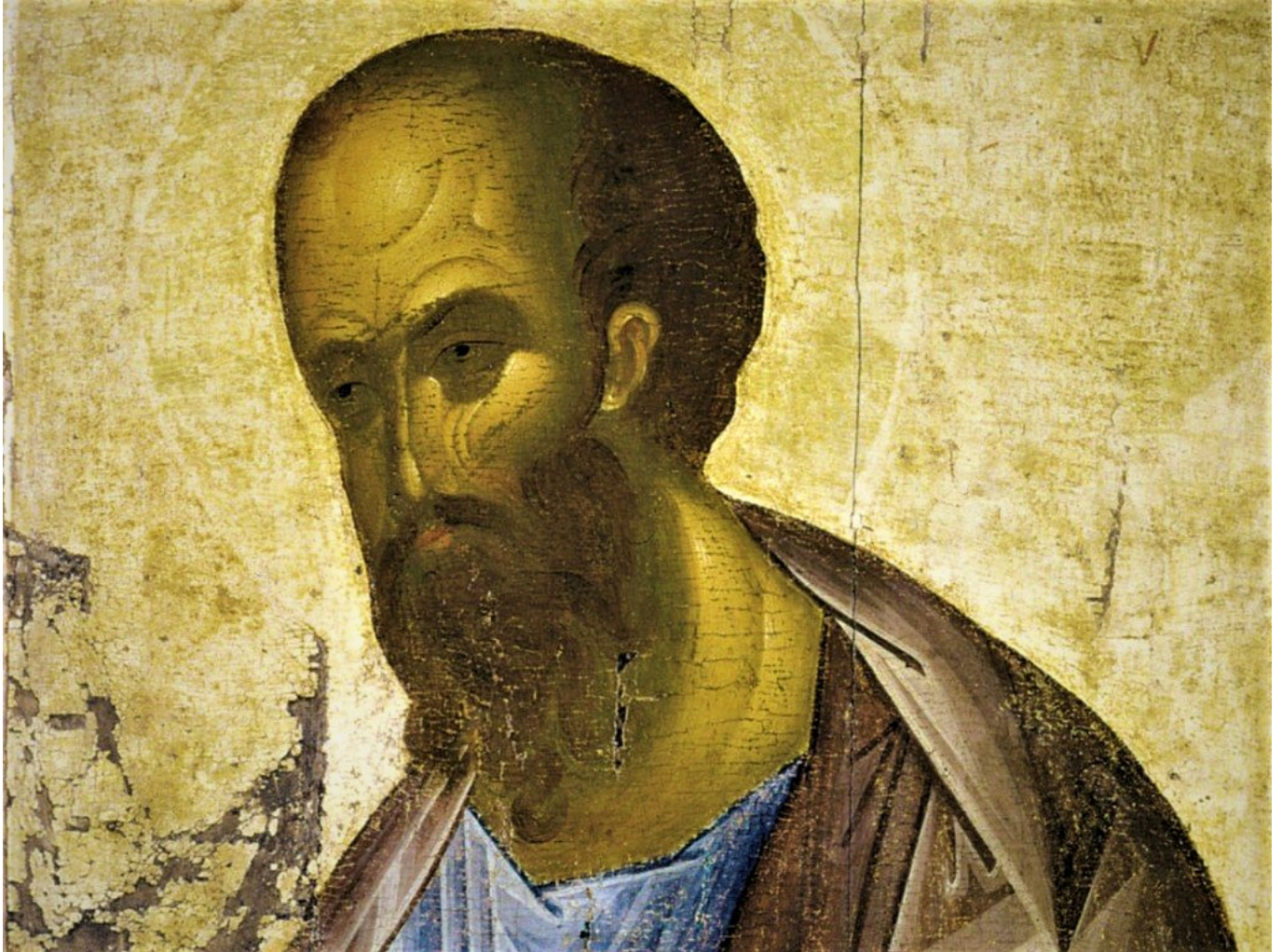
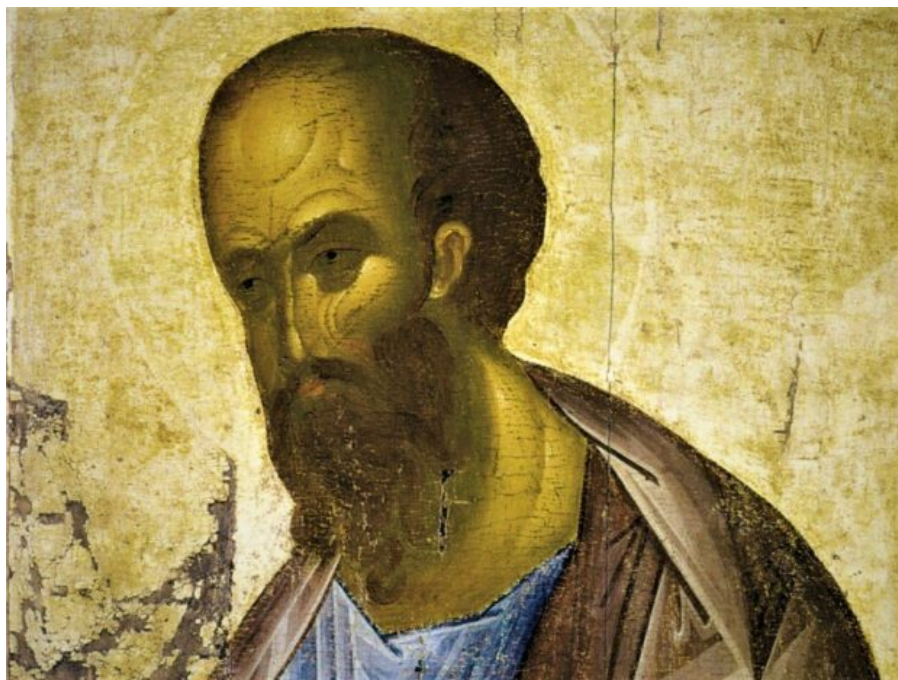

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Ο Απόστολος Παύλος ξεπέρασε όλους τους ανθρώπους!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Απόστολος Παύλος. (Έργο αγίου Ανδρέα Ρουμπλιόφ).

Τι είναι ο άνθρωπος, και πόση αξία έχει η καταγωγή μας, και σε πόση αρετή μπορεί να φτάσει αυτό το ζώο, το φανέρωσε καλύτερα από όλους τους ανθρώπους ο Παύλος.

Ακόμα τώρα εξακολουθεί, από τότε που έζησε, να υπερασπίζει την ανθρώπινη φύση μας για χάρη του Κυρίου, σ' όλους που την κατηγορούν, και να παρακινή στην αρετή, και να κλείνει τα στόματα εκείνων που βλασφημούν, και να δείχνει ότι δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα σ' αγγέλους και σ' ανθρώπους, αν θέλωμε να προσέχουμε τον εαυτό μας.

Γιατί από την ίδια φύση ήταν κι εκείνος και δεν είχε διαφορετική ψυχή, ούτε κατοίκησε σε άλλο κόσμο. Ανατράφηκε στην ίδια γη και χώρα, κάτω από τους ίδιους νόμους και τα ίδια έθιμα, κι όλους τους ανθρώπους τους ξεπέρασε, από τότε που υπήρξαν κι έζησαν άνθρωποι.

Πού είναι λοιπόν αυτοί που λένε ότι είναι δύσκολη η αρετή κι εύκολη η κακία; Εκείνος αντιμιλεί σ' αυτούς και λέει: «Η προσωρινή ελαφρά θλίψη, προετοιμάζει αιώνιο ποσό δόξας που ξεπερνά κάθε μέτρο».

Κι αφού οι θλίψεις αυτές είναι ελαφρές, πολύ περισσότερο οι ηδονές του ανθρώπου. Και δεν είναι να τον θαυμάζεις μόνο γι' αυτό, ότι από την περίσσια προθυμία ούτε ένοιωθε καθόλου τους κόπους για την αρετή, αλλά ότι ζούσε στην αρετή χωρίς να περιμένη κανένα μισθό.

Γιατί εμείς κι όταν μας περιμένη μισθός, δεν ανεχόμαστε να κοπιάσωμε γι' αυτήν,

ενώ εκείνος και χωρίς βραβεία την ακολουθούσε και την αγαπούσε, και ξεττερνούσε με κάθε ευκολία αυτά που φαίνονται εμπόδια της αρετής.

Ούτε ασθένεια του σώματος, ούτε δυσκολία περιστάσεων, ούτε φυσικούς περιορισμούς προφασιζόταν, ούτε άλλο τίποτα. Είχε αναλάβει φροντίδα μεγαλύτερη κι από όση έχουν στρατηγοί και βασιλείς κι όλοι όσοι ζουν στη γη, κι όμως ήταν ακούραστος κάθε μέρα, κι όσο οι κίνδυνοι τον απειλούσαν, τόσο αποκτούσε δυνατότερη την προθυμία.

Αυτό φανέρωνε όταν έλεγε· «Τα περασμένα τα λησμονώ και προχωρώ σ' αυτά που έρχονται, κι όταν περίμενε τον θάνατο καλούσε και τους άλλους να ευχαριστηθούν λέγοντας· «Κι εσείς να χαίρετε και να παίρνετε μέρος στη χαρά μου».

Κι όταν έβλεπε να έρχονται κίνδυνοι και προσβολές και κάθε ατιμία, σκιρτούσε πάλι, κι έλεγε γράφοντας στους Κορίνθιους. «Γι' αυτό και νοιώθω χαρά στις ασθένειες, στις προσβολές, στους διωγμούς».

Αυτά τα ωνόμασε «όπλα δικαιοσύνης» φανερώνοντας ότι κι από αυτά είχε πολύ μεγάλη ωφέλεια και πάντοτε απρόσβλητος ήταν από τους εχθρούς του. Παντού τον χτυπούσαν, τον ύβριζαν, τον κακολογούσαν, κι όμως εκείνος, σα να δοξαζόταν σε θριάμβους και σα να ύψωνε σ' όλη τη γη αδιάκοπα τα τρόπαια, έτσι καμάρωνε και χάρη ωμολογούσε στον Θεό, λέγοντας· «Ας έχη δόξα ο Θεός που μας κάνει πάντοτε να θριαμβεύωμε».

Για το κήρυγμα προτιμούσε να τον ντροπιάζουν και να τον κακολογούν περισσότερο απ' όσο προτιμούμε εμείς να μας τιμούν. Προτιμούσε το θάνατο παρά εμείς τη ζωή, και τη φτώχεια παρά εμείς τον πλούτο, και τους κόπους παρά άλλοι τις ανέσεις, κι όχι μόνο περισσότερο, αλλά πολύ περισσότερο, και το να λυπάται πιο πολύ παρά άλλοι το να χαίρουν, και το να εύχεται για το καλό των εχθρών του πιο πολύ, απ' όσο εύχονται το κακό των εχθρών τους άλλοι.

Απόσπασμα από την δεύτερη ομιλία, «Εις τον Απόστολο Παύλο» του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, όπως περιλαμβάνεται στην έκδοση «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος Ε', Εγκωμιαστικά (Β)», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κωνσταντίνος Λουκάκης.